

Disquisitionvm Magicarvm Libri Sex

Delrío, Martín Antonio

Mogvntiae, 1624

Qvæstio XXIX. An non possit ludex cum videt reum esse induratum aut ex alijs iustis causis, desistere ab examine & tortura, & post aliquot dies eam repetere?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62472](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62472)

QVÆSTIO XXIX.

An non possit Iudex cum videt reum esse induratum aut ex alijs iustis causis, desistere ab examine & tortura, & post aliquot dies eam repetere?

ROSE responderem cum id & ratio saepe dicitur, & iure nullo prohibeatur, & interpretes approbent, idem responderunt Facultates, Bononiens. Patavina, & Friburgens. probant auctoritate Bald. in l. 2. c. quod met. cau. Bart. in l. vnius §. I. D. de q. in 1. opposit. Mar. in l. quaestio num. 17. & in l. repet. nu. 4. & 10. d. tit. Afflic. in constit. Regni l. i. tit. de clādestin. homic. num. 55. & 56. Boer. decif. 163. n. 10. Conrad. tit. de negat. crim. & tort. nu. 31. Anton. de Canario tractat. de quaest. m. 6. nu. 1. Nouis. Romed. quaest. 39. per totū, maxime num. 86. Cartar. vbi supra nu. 180. Clarus quaest. 64. nu. 45. Menoch. cas. 272. num. 4. Farinac. quaest. 38. num. 86. & 87. maxime quando iudicat indicia non satis purgata per torturam præcedentem, Marsil. in d. l. quaestiois modum num. 27. Augustin. addit. ad Angel. in verb. comparauerunt dicti inquisiti in 1. addit. Menoch. cas. 273. aut si noua super veniant indicia. Nouiss. Roman. num. 90. vbi supr. & DD. in d. l. vnius §. 1. Consultum autem tunc iudici, vt curet referri in acta; quod animo torturam repetendi, iubeat reum deponi, & vt intercedat dies & nox integra, & non repetat vltra tres vices, est communis in scholis & iudicijs. Nouiss. Rom. supr. num. 103. & 106. Clarus supr. versic. vltimo videndum.

Rationem optime deducunt Friburgenses, & docent quod siue induratio ista sit naturalis, siue arte dæmo-

A nis procurata (de quo multa Grilland. de quaest. & tort. quaest. 4. num. 12. Binsfeld. in leg. 8. C. de malof. & mathem. quaest. 1. concl. 15. & ego d. sect. 9. circa medi.) tamen ipsa & ex ea nascens taciturnitas est temporalis, & non perpetua: qua mutatur ex causis naturalibus, tam extrinsecis, quam intrinsecis, vt homo modo velit tacere: modo nolit; modo facilius possit, modo difficilius se contineat. Dæmon quoque non semper strigibus adsistit, sed aliquando deserit, vel sponte sua, vel Dei iussu, vel non ferens Ecclesiastica remedia, quæ adhibentur, vt docuit sect. 9. vers. quoad tertium dubium. Vnde etiam fit, vt iudex merito speret, eum qui tunc induratus tacet, alio tempore cuncta propalaturum.

QVÆSTIO XXX.

Quid sentiendum sit de effusione aque frigida in tergum appensirci?

SI foret addita ratio dubitandi, melius allequerer dubij mentem. Ego illam inter torquendi modos iam alias memoravi, d. sect. 9. nunc etiam respondeo, si nihil admisceatur superstitiosi (v. g.) circa modū effusionis, numerum guttarum, constellationem expectationem effectus prodigiosi, &c. Sed fit simpliciter, & quia putatur plus doloris allatura; nec subsit metus periculi mortis, vel enormis lésionis; me nihil videre causæ, cur ea non sit permitenda: cum modus & qualitas torturæ iudicis arbitrio subsint.

E Cauendum quidem iudicibus ne insolitos modos quaestionum introducant, ne faciant litem suam, & pereunte reo in syndicato puniantur. Bald. lib. 1. C. de emend. seruau. Boss. de tortur. numer. 40. Anton. Gomes. tom. 3. var.

resol.